motarbetaren

SOCIALISTISK ARBETSPLATSTIDNING #4 AUGUSTI 2004
motarbetaren@yahoo.com – http://trouble.at/motarbetaren

Gripna arbetare i Iran på första maj inför rätta

Intervju med Mohsen Hakimi, aktivist i arbetarklassens antikapitalistiska rörelse och medlem av Iranska författarförbundet

Den första maj i år greps ett 50-tal arbetare i staden Saqez i kurdiska delarna av Iran för att ha planerat att fira första maj efter sina egna principer, och inte statens. Första maj-firande i sig var inte olagliga i år, dock hade regimen bestämt att firandena skulle hållas dagen innan, den 30 april (sic). Sju av arbetarna hölls häktade i tolv dagar och släpptes fria mot skyhöga borgen och ställs inför rätta i slutet av augusti och riskerar där långa fängelsestraff; denna gång för samröre med en väpnad kurdisk organisation (sic). ***motarbetaren*** *publicerar här en intervju med en av de arbetaraktivister som nu riskerar fängelse.*

Fråga: Under firandet av första maj 2004 i staden Saqez i Iran blev ett antal arbetare och arbetaraktivister gripna av iransk polis och säkerhetstjänst. Du, herr Hakimi, var en av dessa gripna. Kan du berätta om detaljerna för våra läsare?

Svar: För att kunna hålla ett möte på första maj hade arbetarna i Saqez bildat ett råd som hade kontakt med ett liknande råd i Teheran. Rådet hade annonserat att mötet skulle hållas i centrum vid kl 17.00. Men redan innan detta klockslag hade platsen ockuperats av polis och säkerhetstjänst, så när folk anlände attackerades de och fler än 30 arbetare, inklusive medlemmar av rådet, arresterades. Naturligtvis släpptes alla, förutom sju arbetare, efter tolv timmar.

Fråga: Vilka var dessa sju arbetare?

Svar: De var välkända arbetarledare i Kurdistan-provinsen och jag som bor i Teheran och hade blivit inbjuden att hålla tal på mötet.

Fråga: Kan du nämna deras namn?

Svar: Ja. De var *Mohammad Abdipoor, Borhan Divargar, Jalal Hoseini, Esmail Khodkam, Mahmoud Salehi* och *Hadi Tanumand*.

Fråga: Vad var anledningen för polisen och säkerhetstjänsten till att arrestera er?

Svar: De sa att mötet var olagligt. Även om arbetarna tyckte att firandet av första maj som en internationell arbetarnas dag inte krävde något tillstånd från staten så hade de sökt de tillstånd de behövde. Men det statlita regionskontoret som ansvarar för att ge tillstånd för möten motsatte sig detta möte.

Fråga: Hur behandlade de er under tiden ni var gripna och när ni satt i fängelse?

Svar: Deras behandling av oss under tiden vi var gripna var skandalöst förödmjukande och förutom de sista tre dagarna så hölls vi i enskilda celler, vilket utan tvekan är en form av tortyr.

Fråga: Hur reagerade ni?

Svar: Direkt från den stund då vi greps gick vi ut i en hungerstrejk i protest mot gripandena och behandlingen av oss. Efter tio dagar avslutade vi strejken efter vädjanden från folket i Saqez och våra familjer.

Fråga: Hur länge satt ni i fängelse och hur släpptes ni?

Svar: Vi hölls fängslade i tolv dagar och släpptes mot väldigt hög borgen: Till exempel för två av oss sammanlagt $500.000! Naturligtvis var frisläppandet av oss delvis beroende på trycket från folkopinionen både i och utanför Iran. Några arbetarorganisationer utanför Iran protesterade genom att skriva brev till presidenten i Iran och även klaga hos ILO.

Fråga: Så ni kommer att ställas inför rätta?

Svar: Ja, vi kommer att få en rättegång. Vi är anklagade och ska försvara oss i en rättegång.

Fråga: Vad anklagas ni för?

Svar: Ja, efter första dagen i arresten ställde de oss inför Islamiska revolutionsdomstolen och där anklagade en domare oss för att ha deltagit i ett olagligt möte på första maj och – överaskande – för att samarbeta med ”Komala”, som är en vänsterpolitisk organisation i Kurdistan som har fört väpnad kamp mot Islamiska republiken i Iran under flera år. Där i domstolen nekade vi till båda dessa punkter. Det är värt att nämna att i den kallelse de sänt oss så har den första punkten utelämnats och endast den andra är omnämnd.

Fråga: Varför?

Svar: Eftersom den första punkten inte fungerar för dem och inte kan skrämma någon! Eftersom inget möte hade hållits och alla greps innan något möte skulle

kunna ha hållits, så skulle vi med all säkerhet ha frikänts. Och det är det de inte vill. De vill sätta oss i fängelse och med denna den andra punkten kanske de lyckas. Troligen har de tänkt att denna punkt ska skrämma oss och våra advokater. Men problemet med den punkten är att det inte finns ett enda dokument som kan styrka det!

Fråga: När kommer rättegång att hållas?

Svar: Den 23 och 24 augusti.

Fråga: Har ni någon advokat som försvarar er i domtolen?

Svar: Ja, vi har våra advokater. Dessutom har en internationell organisation gått med på att försvara oss i domstolen.

Fråga: Vad förväntar ni er att arbetar- och människorättsorganisationer och media kommer att göra för er?

Svar: Vi förväntar oss att dessa organisationer och media kommer att protestera mot denna orättvisa rättegång och sätta press på den domstol som ska ställa arbetarna inför rätta för att ha firat första maj att den ovillkorligen släpper alla arbetarna.

Fråga: Herr Hakimi, du är känd som ”aktivist i arbetarklassens antikapitalistiska rörelse”. Kan du berätta något om denna rörelse för våra läsare, så här i slutet av intervjun?

Svar: Till sitt väsen är arbetarklassrörelsen antikapitalistisk och desssyfte är att avskaffa lönarbetet. Jag menar att det inte är socialisterna som gör denna rörelse antikapitalistisk. Snarare är denna rörelse spontant antikapitalistisk. Vad socialisterna borde göra är att organisera denna rörelse. Genom att göra detta kan socialisterna hjälpa denna spontana antagonism mot kapitalismen att bli självmedveten.

I motsats till detta har den ”socialistiska” mainstream-rörelsens inställning från den Första internationalen och framåt varit en annan. ”Socialisterna” – som jag föredrar att kalla sekterister – har tänkt att deras uppgift är att först göra arbetarna till antikapitalister och sedan suga upp dem i sina organisationer och partier för att hjälpa dem att ta makten. Därmed har dessa sekterister istället för att organisera arbetarklassens antikapitalistiska rörelse ryckt klassens ”förtrupp” ur rörelsen och gjort om dem till abstrakt-politiska aktivister till stöd för icke-proletära klasser och på detta sätt berövat rörelsen på sina faktiska ledare och aktivister.

På myntets andra sida har vi fackföreningsaktivisterna som har vunnit mycket på denna inställning, på grund av att de har begränsat arbetarnas klasskamp till en ekonomisk kamp i ett sammanhang av ett accepterande av kapitalismen och lämnat klassens politiska kamp till de politiska partierna så har de försökt – och försöker alltjämt – att göra arbetarklassens antikapitalistiska rörelse apolitisk, vilket är exakt vad kapitalisterna vill och önskar.

Resultatet av de båda tendenserna ovan har blivit ett slags dilemma, i vilket vi å ena sidan kan se ”antikapitalistiska” politiska partier och organisationer som gör anspråk på att representera arbetarklassen men som inte har arbetarklassen med sig, och å den andra arbetarmassor som antingen inte ens är organiserade eller är organiserade i reformistiska fackföreningar som har blivit oförmögna att vidmakthålla lönenivåerna under en tillfredställande situation.

Vad jag menar med en arbetarklassens antikapitalistiska rörelse är en organiserad rörelse mot kapitalismen som står över borgerliga tendenser och som samtidigt som den kämpar för arbetarnas ekonomiska dagskrav försöker nå sitt ultimata mål, det vill säga makttagandet och avskaffandet av lönesystemet som sista grund för förslavandet av den moderna arbetarklassen.

Juli 2004

Protestera mot den iranska statens repression mot arbetarna efter första maj-firandet!

Den första maj i år greps 50 arbetare i Saqez i kurdiska Iran efter att ha trotsat regimens beslut att flytta första maj-firandet till dagen innan (!). De flesta av dem släpptes kort efteråt, men sju, varav två dagen innan träffat en kanadensisk delegation från Fria fackförenings-internationalen (Mohsen Hakimi och Mahmood Salehi), hölls kvar och släpptes först tio-tolv dagar senare efter protester både inom landet, varav framförallt befolkningen i Saqez, och internationellt. Dock hotas de med att tvingas betala en borgensumma som pant på omkring motsvarande 2.000.000 SEK var, vilket i sin tur motsvarar 150 årslöner för en iransk arbetare! Rättegång skall hållas under sista veckan i augusti.

De gripna arbetarna är kända aktivister i arbetarrörelsen och kämpar för arbetarnas självorganisering mot löneslaveriet. Anledningen till gripandet var att de menade att arbetarna själva – och inte staten – ska bestämma över första maj-firandet, och att regeringen och det kapitalistiska systemet skall fördömas för angreppet.

Det kommer nu an på hela världens arbetarklass att protestera och massivt kämpa både mot detta hot och system!

Undertecknade kräver av den iranska staten att dra tillbaka hoten och villkorslöst släppa arbetaraktivisterna.

maila namn till: ***motarbetaren@yahoo.com***